

III. 47 - 50 Všechny ženy pozorují bitvu a Vidúratha je poražen.

DRUHÁ LÍLÁ se obrátila k **Sarasvatí**: Ó bohyně, prosím, řekni mi, máme-li tvé požehnání, proč nemůže můj manžel bitvu vyhrát?

SARASVATÍ odpověděla: Král Vidúratha mě po dlouhou dobu uctíval, ale neprosil o vítězství v bitvě. Jako Vědomí, jež dlí v poznání každého člověka, dávám každému to, oč žádá. O cokoli mě člověk prosí, tím ho obdařím. Je přirozené, že oheň dává teplo. Král žádal o osvobození, dostane tedy osvobození.

Král Sindhu, který mě též oddaně uctíval, žádal zase o vítězství v bitvě. Král Vidúratha bude tudíž v boji poražen, vrátí se k vám a časem dosáhne osvobození, zatímco král Sindhu válku vyhraje a bude jako vítěz vládnout zemi.

VASIŠTHA pokračoval: Zatímco ženy pozorovaly bitvu, nad obzorem vyšlo Slunce, jako by chtělo být svědkem poslední fáze této hrozné bitvy. Obklopeni tisíci vojáky, bojovali oba králové proti sobě. Jejich zbraně byly různých tvarů i velikostí. Některé střely se po výstřelu rozpadly na tisíce kousků a tak zasahovaly cíl.

Oba králové si byli v chabrosti i síle rovni. Vidúratha měl tyto kvality vrozené, zatímco nepřítel je obdržel jako požehnání od boha Nárájany. V úžasu přihlíželi vojáci obou armád tomuto boji.

Když už to vypadalo, že Vidúratha vyhraje, a druhá Lílá to nadšeně sdělovala Sarasvatí, ukázalo se, že nepřítel zůstal nezraněn. Každý smrtící útok jednoho musel druhý odrazet protiúderem. Na střely s hadím jedem byl užíván protijed, vodní střely se střetávaly s ohnivými a oba králové používali zbraně boha Višnu.

Králové ztratili své vozy a pokračovali v boji na zemi. Vidúratha se v příhodný okamžik pokusil naskočit na nový vůz, ale v tu chvíli byl sražen nepřítelem k zemi, a tudíž poražen. Tělo krále Vidúrathy bylo vzápětí přeneseno do paláce, který zůstal díky přítomnosti Sarasvatí před nepřátele uchráněn.